

A cartoon illustration of Geronimo Stilton, an orange mouse wearing a green suit and red tie. He is holding a lit candle in his right hand and has his left hand near his face in a thoughtful or nervous expression. The background is a dark, spooky night scene with a large, ornate castle in the distance, bare trees, and a full moon. The title 'Geronimo Stilton' is written in a stylized font at the top.

Geronimo Stilton

A large, ornate shield with a red center and silver, swirling borders. On top of the shield is a silver knight's helmet. The title 'EL CASTELL DE POTAXIXA MIXA-MIXA' is written across the shield in a stylized, blocky font. The word 'EL' is small and blue, 'CASTELL' is large and blue, 'DE' is small and blue, 'POTAXIXA' is large and blue, and 'MIXA-MIXA' is large and blue.

EL CASTELL DE
POTAXIXA
MIXA-MIXA

Estrella Polar

**ESTIMATS AMICS ROSEGADORS,
BENVINGUTS AL món
De**
Geronimo Stilton

L'ECO DEL ROSEGADOR
REDACCIÓ

GERONIMO
STILTON

Geronimo Stilton

**EL CASTELL
DE POTAXIXA
MIXA-MIXA**

Estrella Polar

ERA UNA BOIROSA NIT D'OCTUBRE...

Era una boirosa nit d'octubre.

Ah, com m'hauria agradat estar a caseta!

En canvi, pobre de mi, em trobava enmig
d'un **FOSC BOSC**...voleu saber per
què? Ara us ho explicaré!

Abans de res em presentaré: el meu nom és
Stilton, *Geronimo Stilton*.

Dirigeixo el diari de més tirada de l'Illa dels
Ratolins, *L'Eco del Rosegador*.

Doncs bé, havia
marxat de Ra-
talona per anar
a veure la meva
tia Làmpia, que

estava de vacances al Pic de la Catipén.

Per arribar-hi havia de travessar el Bosc Fosc, un bosc espès i intricadíssim a la Vall dels Vampirs Vanitosos.

Ja feia estona que havia deixat enrere el Pas del Gat Cansat, quan em vaig topar amb un espès, espessíssim banc de **BOIRA**.

No hi veia ni a un pam del morro!

Vaig provar d'orientar-me amb el mapa, però un cop arribat al Coll del Llum Apagat vaig comprendre que m'havia ben perdut!

De fet, la carretera esdevenia més i més estreta i a poc a poc es va reduir a un sender de terra. Vaig intentar telefonar a la meva germana Tea, però el mòbil semblava que no funcionés.

Ah, com m'hauria agradat estar a caseta!

Vaig continuar encara mitja hora enmig d'aquella boira tan espessa fins que em vaig trobar davant d'una cruïlla.

Com per art de màgia, vaig entrellucar un cartell negre:

Cap al castell Mixa-mixa

Esmaperdut, vaig consultar el mapa.

—*Per mil formatges de bola...* que estrany!

Aquí no parla de cap **castell**!

Vaig plegar el mapa i me'l vaig ficar a la butxaca de l'abric.

Vaig decidir girar cap a l'esquerra per anar fins al castell i demanar informació.

Però tot d'una el cel es va esqueixar amb un **LLAMP** que va caure a prop meu, a propíssim meu! El llamp va il·luminar la silueta d'un castell mig enrunat, amb els pinacles esmolats com ganivets.

En aquell moment, just en aquell moment, el cotxe es va aturar!

El llamp va il·luminar la silueta d'un castell...

No m'hauria d'haver fiat mai del cotxe que m'havia deixat el meu cosí Martin Gala! Vaig baixar del cotxe, sense saber gaire què havia de fer.

Va començar a ploure i de sobte em vaig trobar amb els bigotis ben **MULLATS**.

I quin fred que feia!

Em vaig eixugar els bigotis, indecís. Després vaig alçar-me el coll de l'abric i vaig enfilel el caminet de pedres que portava fins al castell.

*Un vent glaçat feia volar
enlaira les fulles seques
de la tardor...*

El caminet estava recobert de branques seques que cruixien sota les meves potes. Vés a saber el temps que feia que ningú no l'havia trepitjat!

Potser el castell estava deshabitat...